

ת"פ 44307/07/13 - מדינת ישראל נגד יהונתן סבח

בית משפט השלום בירושלים

07 ספטמבר 2015

ת"פ 44307-07-13 מדינת ישראל נ' סבח

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
יהונתן סבח

הנאשם

גזר-דין

רקע

1. הנאשם הורשע ביום 2.10.2014 לפי הודאתו, ב- 459 עבירות של עשיית עותק מפר של יצירה לשם מסחר לפי סעיפים 61(א) ו- 62(א)(1) לחוק זכויות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן: חוק זכויות יוצרים או החוק); 459 עבירות של החזקת עותק מפר של יצירה לשם מסחר לפי סעיפים 61(ה) ו- 62(ב)(3) לחוק; ושתי עבירות של החזקת חפץ שייעודו עשיית עותקים מפרים לפי סעיפים 61(ו) ו- 62(ג) לחוק.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 17.5.2010 החזיק הנאשם בבית בו התגורר בירושלים מתקן הכולל 12 צורבים מסוג VIM דיגיטאלי; 1297 תקליטורים הכוללים 459 תקליטורים צורבים שמכילים עותק מיצירה קולנועית; שלושה תקליטורים של סרטי קולנוע מקוריים; תמונות של סרטי קולנוע; רשימת סרטי קולנוע; ושקיות להכנסת תמונות. כל אלה היו מיועדים לעשיית עותקים של יצירה קולנועית לשם מסחר בהם. בנוסף, הנאשם הדפיס במדפסת שבביתו עטיפות לתקליטורים הצורבים, באמצעות העתקת עטיפות מקוריות. כמו כן, הנאשם הכין 459 עותקים מפרים של יצירה מסוג סרט קולנוע לשם מסחר בהם, בכך שעשה עותק בישראל ללא רשותם של בעלי זכויות היוצרים, כאשר הזכות הבלעדית להעתיק את היצירה נתונה לחברת פורום פילם בע"מ, חברת יוניטד קינג וידאו בע"מ, ו/או N.M.C יוניטד בע"מ וחברת הד ארצי. בכל אלה הודה הנאשם, ובגין כך הורשע בעבירות שפורטו בראשית הדברים.

2. יוער כי הסדר-הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש, וממילא כל צד נותר חופשי בטיעונו. נוכח גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, הוא נשלח תחילה להכנתו של תסקיר שירות מבחן לעונש.

תסקיר שירות המבחן וחוות-דעת ממונה על עבודות שירות

3. מהתסקיר עולה כי הנאשם הנו כיום בן 24, רווק, ומתגורר בירושלים בבית הוריו. מזה כחודשיים הנאשם אינו עובד, ולדבריו נמצא בתהליך של פתיחת עסק של חנות לאופניים. קודם לכן, עבד הנאשם בעבודות שונות, חלקן כשכיר וחלקן כעצמאי, ונכנס לחובות כלכליים עקב הלוואות שונות שנטל וכן עקב תביעה ביטוחית כנגדו. התסקיר סוקר את הרשעותיו הקודמות של הנאשם ואת העובדה שבעבר היה הנאשם תחת צו מבחן לצורך הליך טיפולי עקב בעיית שימוש עצמי בסמים, אולם הנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן ולא עמד בשעתו בצו המבחן שהושת עליו.

בכל הנוגע לעבירות נשוא התיק הנוכחי - הנאשם נטל אחריות חלקית לביצוע, ומסר כי הרקע להן היה נעוץ בקשייו הכלכליים. הנאשם טען כי חשב בשעתו לפתוח עסק חוקי של הפצת דיסקים ולמטרה זו רכש את הצידוד שנתפס בביתו והתנסה בו, בלא כוונה למכור את אותם דיסקים באופן לא חוקי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להבין את משמעות מעשיו ואת חומרתם, ונוטה לטשטש את התנהלותו הבעייתית וחוצת הגבולות. הנאשם לא רואה עצמו כנזקק להתערבות טיפולית כיום.

שירות המבחן ציין לטובת הנאשם את גילו הצעיר, את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, ואת תיאוריו של הנאשם בדבר המאמצים שהוא משקיע לשיקום מצבו הכלכלי-תעסוקתי. כל אלה מהווים לדעת שירות המבחן, גורמי סיכוי לשיקום. מנגד, ציין שירות המבחן כי לחובת הנאשם עומד עברו הפלילי הקודם, קשייו בעבר לשתף פעולה עם הליך טיפולי, קושי של הנאשם לגלות כיום יכולת להתבונן על התנהלותו, נטייה של הנאשם לטשטש את משמעות מעשיו, ונטייה לקחת סיכונים ביחס לשמירה על גבולות החוק. כל אלה מהווים לדעת שירות המבחן, גורמי סיכון להישנות מעורבות פלילית נוספת בעתיד.

הערכת שירות המבחן היא כי הנאשם אינו בשל ואינו מעוניין בהליך טיפולי כיום, וכי הוא זקוק לעונש מוחשי משמעותי. לפיכך, המליץ שירות המבחן על עבודות שירות אולם הוסיף כי מומלץ להטילן לתקופה קצרה בלבד, וזאת נוכח גילו הצעיר של הנאשם, מצבו הכלכלי, והרצון שלא לקטוע באופן משמעותי את הליך פתיחת העסק בו החל. צוין בתסקיר כי נוכח נטייתו של הנאשם להיגרר אחר גורמים בעייתיים ולהיות מושפע מהם, לא בא שירות המבחן בהמלצה על מאסר בפועל ממש, שעלול לחשוף את הנאשם לסביבה שלילית ולהביא לרגרסיה בתפקודו.

יוער כי בחוות-דעת ממונה מיום 29.7.2015 נמצא הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

4. באת-כוח המאשימה, עו"ד מוריה הירש, טענה למתחם ענישה הולמת שנע מ-3 חודשי עבודות שירות ועד 7 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות המקרה דן, עתרה באת-כוח המאשימה להטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, ומאסר על-תנאי.

5. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד חנן רובינשטיין, טען כי מתחם הענישה ההולמת נע ממאסר על-תנאי ועד מאסר קצר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניין מרשו, ועתר להטיל עליו צו של"צ, ולחלופין עבודות שירות קצרות שמשכן לא יעלה על 14 ימים.

עמוד 2

הנאשם בדבריו לפני עמד על מאמציו לפתיחת עסק חדש, על החובות הכספיים הגדולים בהם הוא נתון, ועל מצבו הכלכלי שאינו בטוב.

מתחם העונש ההולם

6. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

7. **הערכים המוגנים** המונחים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם, ענינם בשמירה על זכויותיהם של יוצרים והגנה עליהם מפני הנזקים הכלכליים והמסחריים הכרוכים בהפרתן. יוער כי ההגנה על זכויות היוצרים אינה רק אינטרס פרטי של בעלי הזכויות, אלא אינטרס ציבורי של החברה בכללותה, שכן בלעדי הגנה זו - ייחלש המניע להפצת יצירות ברבים, וכן עלול להיפגע הסחר המקומי והבינלאומי.

8. בחינת **נסיבות ביצוע העבירות** במקרה דנן מעלה כי הנאשם החזיק בביתו מתקן הכולל 12 צורבים וכן מדפסת (בגין כך הורשע הנאשם בשתי עבירות של החזקת חפץ שייעודו עותקים מפרים). כמו כן, החזיק הנאשם בביתו עותקים של סרטי קולנוע מקוריים ותמונות של סרטי קולנוע. באמצעות כל אלה, הכין הנאשם 459 עותקים מפרים של סרט קולנוע לשם מסחר בהם, וכן הדפיס במדפסת שבביתו עטיפות לתקליטורים הצורבים, באמצעות העתקת עטיפות מקוריות (כאמור, בגין כך הורשע הנאשם ב- 459 עבירות של עשייה ושל החזקת עותק מפר של יצירה לשם מסחר). מדובר בעבירות מתוכננות, שהרי הנאשם הצטייד במכשור מתאים לצורך ביצוען. מתסקיר שירות המבחן עולה לכאורה כי הסיבה שהובילה את הנאשם לביצוע העבירות, נעוצה בקשייו הכלכליים ובחובות הכספיים בהם הוא נתון. לצד זאת, יוער כי לנאשם לא מיוחסת מכירה, השכרה או הפצה של העותקים המפרים.

9. **אשר לענישה הנוהגת** - העונשים המרביים הקבועים בחוק מצביעים על כך שהמחוקק ראה בחומרה מעשים שנועדו לעשיית עותקים מפרים של יצירות לשם מסחר, ועבירות הכרוכות בהם. כך, ראה המחוקק לקבוע לצד העבירה של עשיית עותק מפר של יצירה לשם מסחר, עונש מרבי של חמש שנות מאסר; לצד העבירה של החזקת עותק מפר של יצירה לשם מסחר - עונש מרבי של שלוש שנות מאסר; ולצד העבירה של החזקת חפץ שייעודו עותקים מפרים של יצירה - עונש מרבי של שנת מאסר. באותה רוח, הביע בית-המשפט העליון עמדתו לפיה: "...מימדיה של תופעת הזיופים בישראל אינם מאפשרים עוד להתייחס אליה כאל תופעה חדשה ושולית, או להמעיט מחומרתה. תופעת הזיופים היא תופעה הפוגעת בצורה קשה ביותר באמנות היצירה המקורית" (דברי כב' השופט נאור ברע"פ 1091/05 עיסאווי נ' מדינת ישראל (6.2.2005)). עוד נקבע כי: "...נוכח גל הזיופים, ההעתקות, והעיסוק בהם, השוטף את הארץ בעת האחרונה, נראה, כי יש להוקיע 'נורמה' זו מכל וכל, על ידי הרתעה בדמות ענישה משמעותית, אשר תמנע את כדאיותו של עיסוק זה" (דברי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 219/06 נסטסקין נ' מדינת ישראל (15.1.2006)).

בחינת פסיקתן של הערכאות הדיוניות מצביעה על כך שבגין עבירות לפי חוק זכויות יוצרים, נוהגים בתי-המשפט להטיל מגוון עונשים מוחשיים בהתאם לטיב המעשים; כמות העותקים המפרים בהם עסקין; מהות ההפרה (האם

מדובר במכירה, הפצה, עשייה, החזקה); משך הזמן והיקף ההפרה; מידת התכנון והתחכום שהייתה כרוכה במעשים ועוד (ראו והשוו למשל: ת"פ (שלום י-ם) 7901/08 מדינת ישראל נ' אבו ערפה (26.10.2010); ת"פ (שלום רמ') 1039-09 מדינת ישראל נ' בודהנה (5.7.2010); ת"פ (שלום רח') 26396-03-10 מדינת ישראל נ' פרחן (29.12.2013); ת"פ (שלום ת"א) 29450-09-10 מדינת ישראל נ' אזריאב (21.3.2011); ת"פ (שלום עכו) 5332-11-10 מדינת ישראל נ' פדידה (24.1.2012); ת"פ (שלום ת"א) 13023-10-11 מדינת ישראל נ' בן דוד (8.8.2013); ת"פ (שלום י-ם) 28574-01-12 מדינת ישראל נ' אייזיקוביץ (17.4.2013)

10. בהתחשב בכל אלה (לרבות מספר ומהות העבירות בהן הורשע הנאשם, אך גם העובדה שאין עסקין במכירה, השכרה או הפצה), ובשים לב לעקרון ההלימה המנחה בענישה, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע ממאסר קצר בפועל (הניתן לריצוי במקרים מתאימים בעבודות שירות) ועד 10 חודשי מאסר בפועל**. נוכח המניע הכלכלי המונח בבסיס העבירות, יש מקום גם להטלת ענישה כספית שתהפוך את העבירות לבלתי משתלמות גם במישור הכלכלי. **מתחם הקנס ההולם (בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם שאינו בטוב) נע ממספר בודד של אלפי ₪ ועד 20,000 ₪**. לא ראיתי לסטות ממתחמים אלה לקולא או לחומרה.

העונש המתאים

11. לצורך גזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים שנקבעו, יש לשקול נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

12. **לטובת הנאשם**, שקלתי את הודאתו בעובדות כתב-האישום המתוקן ואת נטילת האחריות הכרוכה בכך. כמו כן, נתתי דעתי לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות (כחמש שנים), לעובדה שכתב-האישום הוגש כשלוש שנים תמימות לאחר ביצוע העבירות, ולגילו הצעיר יחסית של הנאשם (בעת ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 19, וכיום הוא כבן 24). בנוסף, התחשבתי במכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובדברי הסנגור והנאשם לפני, לרבות הקשיים הכלכליים המשמעותיים עמם מתמודד הנאשם על-אף גילו הצעיר וכן מאמציו לפתיחת עסק עצמאי משלו.

13. **לחומרה**, שקלתי את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ואת הצורך בהתרת היחיד והרבים מפני ביצוע. כמו כן, התחשבתי בכך שאין מדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם עם החוק, אף כי ראוי לציין שעברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד ואף אינו ממין העניין (לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות של החזקת סמים לשימוש עצמי, וכן אי-הרשעה שהתיישנה מבית-משפט לנוער בעבירות רכוש, נהיגה ללא רישיון והפרעה לשוטרי). בנוסף, נתתי דעתי לגורמי הסיכון המפורטים בתסקיר שירות המבחן, לרבות העדר תובנה מצד הנאשם להיזקקות אפשרית להליך טיפולי.

14. באיזון בין מכלול השיקולים, אראה להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחמי הענישה ההולמת. אדגיש כי אלמלא ההודאה וחלוף הזמן המשמעותי מעת ביצוע העבירות, היה עלול עונשו של הנאשם להיות ממוקם מעל הרף התחתון של המתחמים שנקבעו.

סוף דבר

15. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני רואה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר בפועל, אותם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות-דעתו.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 20.1.2016 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו כן, מוזהר הנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

ב. מאסר על-תנאי של 5 חודשים למשך שלוש שנים מהיום, לא לעבור עבירה לפי חוק זכויות יוצרים מסוג פשע.

ג. מאסר על-תנאי של 45 ימים למשך שלוש שנים מהיום, לא לעבור עבירה לפי חוק זכויות יוצרים מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.11.2015 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, עמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

המזכירות תשלח העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ה, 07 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.